Zbiór Orzeczeń

WYROK TRYBUNAŁU (wielka izba)

z dnia 19 lipca 2012 r.*

Protokół w sprawie statutu Europejskiego Systemu Banków Centralnych i EBC — Artykuł 36 — Protokół w sprawie przywilejów i immunitetów Wspólnot Europejskich — Artykuły 13, 15, 23 — Porozumienie w sprawie siedziby EBC — Artykuł 15 — Możliwość stosowania do pracowników EBC przepisów niemieckiego prawa socjalnego przewidujących zasiłek rodzicielski

W sprawie C-62/11

mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 267 TFUE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Hessisches Landessozialgericht (Niemcy) postanowieniem z dnia 4 lutego 2011 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 10 lutego 2011 r., w postępowaniu:

Land Hessen

przeciwko

Florence Feyerbacher,

TRYBUNAŁ (wielka izba),

w składzie: V. Skouris, prezes, A. Tizzano, J.N. Cunha Rodrigues, K. Lenaerts i J.C. Bonichot, prezesi izb, A. Rosas, R. Silva de Lapuerta, K. Schiemann (sprawozdawca), A.Ó Caoimh, L. Bay Larsen, T. von Danwitz, E. Jarašiūnas i C.G. Fernlund, sędziowie,

rzecznik generalny: N. Jääskinen,

sekretarz: A. Calot Escobar,

uwzględniając procedurę pisemną,

rozważywszy uwagi przedstawione:

— przez F. Feyerbacher osobiście,

— w imieniu rządu niemieckiego przez T. Henzego, działającego w charakterze pełnomocnika,

— w imieniu Komisji Europejskiej przez F. Clotuche-Duvieusart i B. Eggers, działające w charakterze pełnomocników,

— w imieniu Europejskiego Banku Centralnego (EBC) przez E. Carlini i M. López Torres, działające w charakterze pełnomocników,

* Język postępowania: niemiecki.

po zapoznaniu się z opinią rzecznika generalnego na posiedzeniu w dniu 24 maja 2012 r.,

wydaje następujący

Wyrok

1 Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym dotyczy wykładni porozumienia z dnia 18 września 1998 r. zawartego pomiędzy rządem niemieckim a Europejskim Bankiem Centralnym w sprawie siedziby EBC (BGBl. 1998 II, s. 2745, zwanego dalej „porozumieniem w sprawie siedziby"), a w szczególności art. 15 powyższego porozumienia w związku z art. 36 Protokołu w sprawie statutu Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego (Dz.U. 1992, C 191, s. 68), w brzmieniu załączonym do traktatu WE (zwanego dalej „protokołem w sprawie statutu ESBC i EBC").

2 Wniosek został złożony w ramach sporu między F. Feyerbacher i Land Hessen (krajem związkowym Hesja) w przedmiocie odmowy przyznania jej zasiłku rodzicielskiego.

Ramy prawne

Protokół w sprawie przywilejów i immunitetów

3 Zgodnie z treścią art. 13 Protokołu w sprawie przywilejów i immunitetów Wspólnot Europejskich z dnia 8 kwietnia 1965 r. (Dz.U. 1967, 152, s. 13) w brzmieniu załączonym do traktatów WE i Euratom, mającym zastosowanie do okoliczności faktycznych będących przedmiotem postępowania przed sądem krajowym (zwanego dalej „protokołem w sprawie przywilejów i immunitetów"):

„Urzędnicy i inni pracownicy Wspólnot objęci są podatkiem na rzecz Wspólnot od dochodów, wynagrodzeń i dodatków wypłacanych przez Wspólnoty, zgodnie z warunkami i procedurą określon[ymi] przez Radę, stanowiącą na wniosek Komisji.

Są oni zwolnieni z krajowych podatków od dochodów, wynagrodzeń i dodatków wypłacanych przez Wspólnoty".

4 Artykuł 15 omawianego protokołu stanowił:

„Rada, stanowiąc jednomyślnie na wniosek Komisji, określa system świadczeń socjalnych obejmujący urzędników i innych pracowników Wspólnot".

5 Artykuł 23 akapit pierwszy protokołu stanowił:

„Niniejszy Protokół stosuje się także do Europejskiego Banku Centralnego [EBC], do członków jego organów i do jego personelu, bez uszczerbku dla postanowień Protokołu w sprawie statutu [ESBC i EBC]".

Protokół w sprawie statutu ESBC i EBC

6 Artykuł 36.1 i artykuł 36.2 protokołu w sprawie statutu ESBC i EBC w brzmieniu mającym zastosowanie do okoliczności faktycznych będących przedmiotem postępowania przed sądem krajowym brzmiał następująco:

„36.1. Rada Prezesów na wniosek Zarządu ustanawia warunki zatrudnienia personelu EBC.

36.2. Trybunał Sprawiedliwości jest właściwy do orzekania w każdym sporze między EBC i jego pracownikami, w granicach i na warunkach określonych w warunkach zatrudnienia".

Porozumienie w sprawie siedziby

7 Zgodnie z akapitem piątym preambuły porozumienia ma ono na celu „określenie przywilejów i immunitetów [EBC] w Republice Federalnej Niemiec zgodnie z protokołem w sprawie przywilejów i immunitetów Wspólnot Europejskich" [tłumaczenie nieoficjalne, podobnie jak wszystkie cytaty z niniejszego porozumienia poniżej].

8 Jak stanowi akapit szósty preambuły, porozumienie zawarte zostało w szczególności „z uwagi na konieczność zapewnienia, by w Republice Federalnej Niemiec [EBC] był w stanie w pełni i wydajnie realizować swe cele i wypełniać swe zadania".

9 Artykuł 1 omawianego porozumienia, zatytułowany „Definicje", stanowi w ust. 9:

„Określenie »pracownicy« oznacza pracowników EBC w rozumieniu art. 4c rozporządzenia Rady (Euratom, EWWiS, EWG) nr 549/69 z dnia 25 marca 1969 r. określającego kategorie urzędników i innych pracowników Wspólnot Europejskich, do których mają zastosowanie przepisy art. 12, art. 13 ust. 2 [akapit drugi] i art. 14 Protokołu w sprawie przywilejów i immunitetów Wspólnot (Dz.U. L 74, s. 1), w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem Rady (WE, EWWiS, Euratom) nr 1198/98 z dnia 5 czerwca 1998 r. (Dz.U. L 166, s. 3)".

10 Artykuł 15 porozumienia w sprawie siedziby, zatytułowany „Wyłączenie stosowania niemieckiego prawa pracy i prawa socjalnego", stanowi:

„Uwzględniając art. 36 [protokołu w sprawie statutu ESBC i EBC], warunki zatrudnienia członków zarządu i pracowników nie podlegają przepisom materialnym i procesowym prawa pracy i prawa socjalnego Republiki Federalnej Niemiec".

Warunki zatrudnienia EBC

11 Na podstawie art. 36.1 protokołu w sprawie statutu ESBC i EBC Rada Prezesów EBC przyjęła „Conditions of Employment for Staff of the European Central Bank" (warunki zatrudnienia personelu Europejskiego Banku Centralnego, zwane dalej „warunkami zatrudnienia EBC"). Artykuł 9 lit. a) i c) warunków zatrudnienia EBC stanowi:

„Stosunki pracy między EBC a jego pracownikami regulowane są umowami o pracę zawieranymi zgodnie z niniejszymi warunkami zatrudnienia. Przyjęty przez Zarząd regulamin pracowniczy określa szczegółowe zasady stosowania warunków zatrudnienia.

[…]

Warunki zatrudnienia nie podlegają żadnemu szczególnemu krajowemu systemowi prawnemu […]".

12 Artykuły 21, 24 i 36 warunków zatrudnienia EBC stanowią, że wszystkie wymienione w nich dodatki „są uzupełniające w stosunku do wszystkich innych świadczeń o tym samym charakterze, pochodzących z innych źródeł. Pracownicy EBC zobowiązani są występować o takie świadczenia i zgłaszać te świadczenia, które są odejmowane od świadczeń należnych od EBC".

13 Personelowi EBC przysługuje na podstawie art. 29 warunków zatrudnienia EBC bezpłatny urlop wychowawczy. Ponadto zgodnie z art. 5 ust. 11 European Central Bank Staff Rules (reglaminu pracowniczego EBC) maksymalny wymiar urlopu wychowawczego wynosi trzy lata na każde dziecko

pozostające na utrzymaniu, przy czym jeden pracownik nie może w sumie otrzymać więcej niż sześć lat urlopów wychowawczych. W trakcie urlopu wychowawczego członek personelu zachowuje uprawnienia do dodatków na dzieci pozostające na utrzymaniu i dodatków edukacyjnych, uprawnienia rentowe i do świadczeń na wypadek śmierci, a także pozostaje w systemie emerytalnym EBC, przy czym na powyższe cele nie są odprowadzane składki. Jest on również objęty, opłacając w tym celu składki, systemem ubezpieczenia chorobowego i wypadkowego EBC.

Prawo niemieckie

14 Paragraf 1 ust. 1 Bundeselterngeld- und Elternzeitgesetz (ustawy w sprawie zasiłku rodzicielskiego i urlopu wychowawczego) z dnia 5 grudnia 2006 r. (BGBl. 2006 I, s. 2748, zwanej dalej „BEEG") stanowi:

„Zasiłek rodzicielski przysługuje każdej osobie, która:

1) ma stałe lub zwykłe miejsce zamieszkania w Niemczech,

2) prowadzi wraz ze swoim dzieckiem wspólne gospodarstwo domowe,

3) osobiście sprawuje opiekę nad tym dzieckiem i zajmuje się jego wychowaniem oraz

4) nie prowadzi działalności gospodarczej lub zawodowej w pełnym wymiarze czasu pracy".

15 Paragraf 3 ust. 3 zdanie pierwsze BEEG stanowi:

„Świadczenia porównywalne z zasiłkiem rodzicielskim, o które może ubiegać się osoba spełniająca przesłanki z § 1 poza granicami Niemiec lub od instytucji międzynarodowej lub ponadnarodowej, są potrącane z zasiłku rodzicielskiego w zakresie, w jakim przysługują one za ten sam okres i o ile nie znajdują zastosowania uregulowania przyjęte na mocy Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską".

16 Paragraf 2 ust. 1 BEEG stanowi, że do celów obliczania wysokości zasiłku rodzicielskiego „bierze się pod uwagę […] zgodnie z ustawą o podatku dochodowym [Einkommensteuergesetz] kwotę przychodów dodatnich podlegających opodatkowaniu w Niemczech".

17 Paragrafy 30 i 31 Erstes Buch Sozialgesetzbuch – Allgemeiner Teil (pierwszej części kodeksu zabezpieczenia społecznego – część ogólna) stanowią:

„Paragraf 30

1. Przepisy niniejszego kodeksu stosuje się do osób mających stałe lub zwykłe miejsce zamieszkania w obszarze jego zastosowania.

2. Niniejszy kodeks nie uchybia przepisom prawa międzynarodowego lub ponadnarodowego. […]

Paragraf 31

Prawa i obowiązki w zakresie zabezpieczeń społecznych wynikające z niniejszego kodeksu mogą być ustanawiane, wydawane, zmieniane lub uchylane wyłącznie na podstawie przepisu lub upoważnienia ustawowego".

Postępowanie przed sądem krajowym i pytania prejudycjalne

18 F. Feyerbacher jest obywatelką niemiecką, mającą miejsce zamieszkania w Niemczech, gdzie wykonywała działalność zawodową, z racji której była podatnikiem podatku dochodowego i podlegała niemieckiemu systemowi zabezpieczenia społecznego.

19 Ponieważ w międzyczasie została członkiem personelu EBC, z tego tytułu otrzymywała ona wynagrodzenie podlegające opodatkowaniu podatkiem wspólnotowym i od chwili wstąpienia do służby była objęta ustanowionymi przez tę instytucję warunkami zatrudnienia, przy czym powyższe wynagrodzenie nie podlega niemieckiemu podatkowi dochodowemu ani niemieckiemu systemowi zabezpieczeń społecznych.

20 Po urodzeniu dziecka w dniu 5 września 2008 r. F. Feyerbacher wystąpiła do organów niemieckich z wnioskiem o przyznanie jej zasiłku rodzicielskiego, o którym mowa w BEEG.

21 F. Feyerbacher podnosiła, że art. 15 porozumienia w sprawie siedziby, który dotyczy „warunków zatrudnienia", nie wyklucza przyznania tego rodzaju świadczenia, ponieważ zasiłek rodzicielski finansowany jest nie z obowiązkowych składek na ubezpieczenia społeczne, z których przytoczony art. 15 zwalnia personel EBC, lecz z wpływów podatkowych. Ponadto w niniejszym przypadku jej zdaniem nie zachodzi kumulacja świadczeń, ponieważ EBC nie wypłaca jej żadnego świadczenia tego rodzaju.

22 Decyzjami z dnia 4 grudnia 2008 r. i z dnia 8 stycznia 2009 r. Land Hessen odrzucił wniosek F. Feyerbacher, motywując to faktem, że na mocy postanowień protokołu w sprawie przywilejów i immunitetów i art. 15 porozumienia w sprawie siedziby personel EBC podlega nie niemieckiemu prawu pracy lub prawu socjalnemu, lecz prawu Unii, przez co zainteresowanej, której dochody nie są już zresztą opodatkowane w Niemczech, nie przysługuje prawo do zasiłku rodzicielskiego.

23 Wyrokiem z dnia 30 września 2009 r. Sozialgericht Frankfurt stwierdził nieważność decyzji Land Hessen i zobowiązał go do przyznania F. Feyerbacher zasiłku rodzicielskiego za okres pierwszych dwunastu miesięcy od urodzeniu dziecka.

24 Hessisches Landessozialgericht, do którego została wniesiona apelacja od wspomnianego wyroku, stoi na stanowisku, że F. Feyerbacher spełnia przesłanki określone w § 1 ust. 1 BEEG i powinien jej tym samym zostać przyznany zasiłek rodzicielski, chyba że zostanie wykazane, iż przyznanie tego zasiłku wyklucza przepis szczególny.

25 Sąd odsyłający zauważa w tym względzie, że art. 15 porozumienia w sprawie siedziby, interpretowany w świetle art. 36 protokołu w sprawie statutu ESBC i EBC, do którego zawiera on odesłanie, mógłby a priori stanowić taki przepis szczególny.

26 Jednakże sąd ten stwierdza, że mogłoby tak być jedynie w przypadku gdyby w pierwszej kolejności powyższe przepisy przeważały nad stosowaniem norm kolizyjnych wynikających z niemieckiego prawa socjalnego. Należałoby tym samym ustalić w tym względzie, czy porozumienie w sprawie siedziby wchodzi w skład prawa Unii i ma w związku z tym pierwszeństwo przed prawem wewnętrznym, czy też jest umową międzynarodową niemającą rangi ponadnarodowej, która przez fakt istnienia krajowej ustawy inkorporującej tę umowę do krajowego porządku prawnego ma tę samą rangę, jak inne oficjalne ustawy niemieckie.

27 W drugiej kolejności sąd ten zwraca uwagę na to, że zakładając, iż art. 15 porozumienia w sprawie siedziby ma pierwszeństwo przed prawem niemieckim, przepis ten może wykluczać uprawnienie F. Feyerbacher do zasiłku rodzicielskiego wyłącznie, jeżeli brzmienie „warunków zatrudnienia", o których mowa w przytoczonym przepisie oraz w art. 36 protokołu w sprawie statutu ESBC i EBC w niemieckiej wersji językowej, należy interpretować w ten sposób, że w odniesieniu do pracowników

EBC oznaczają one, iż nie ma do nich zastosowania całość niemieckich przepisów prawa w zakresie świadczeń socjalnych, bez względu na to, czy należą one do obszaru zabezpieczenia społecznego, czy też są, jak w przypadku zasiłku rodzicielskiego, finansowane z podatków.

28 Tymczasem Hessisches Landessozialgericht podnosi, że istnieją w tym względzie wątpliwości, gdyż w dosłownej interpretacji termin ten mógłby odnosić się jedynie do warunków, na których powstaje stosunek zatrudnienia lub ramowych warunków umowy o pracę, które wprawdzie mogłyby w tym przypadku obejmować pewne aspekty stosunku pracy związane z systemem zabezpieczenia społecznego, lecz niekoniecznie świadczenia socjalne finansowane z podatków i oparte na zasadzie terytorialności.

29 W trzeciej kolejności Hessisches Landessozialgericht zastanawia się nad tym, czy art. 15 porozumienia w sprawie siedziby rzeczywiście stanowi normę kolizyjną wyznaczającą warunki zatrudnienia wydane przez EBC jako właściwe normy, z wyłączeniem prawa państwa zamieszkania F. Feyerbacher, i czy w takim razie z wyroku z dnia 20 maja 2008 r. w sprawie C-352/06 Bosmann, Zb.Orz. s. I-3827 nie należałoby wnioskować, że Republika Federalna Niemiec zachowuje jednak swobodę w zakresie stosowania swego ustawodawstwa wszędzie tam, gdzie przynosi ono zainteresowanemu jedynie dodatkowe korzyści, a nie powoduje dla niego żadnych niedogodności.

30 W tym względzie rzeczony sąd zastanawia się w szczególności nad tym, czy wyroki: z dnia 16 grudnia 2004 r. w sprawie C-293/03 My, Zb.Orz. s. I-12013; z dnia 16 lutego 2006 r. w sprawie C-185/04 Öberg, Zb.Orz. s. I-1453, nie powodują, że wymagane jest przyjęcie takiego podejścia, w szczególności ze względu na to, że w pierwszym z wymienionych wyroków podkreślono, iż niedopuszczalne jest, aby krajowe przepisy mogły utrudniać wykonywanie działalności zawodowej w strukturach instytucji Unii Europejskiej, a przez to zniechęcać do tego, poprzez pozbawienie pracownika świadczeń socjalnych, które przysługiwałyby mu w ramach jego systemu krajowego, gdyby nie podjął działalności zawodowej w instytucjach. Należałoby jednak ustalić, czy fakt zwolnienia personelu EBC z niemieckiego podatku od wynagrodzeń, podczas gdy zasiłek rodzicielski jest finansowany z tego podatku, nie stoi na przeszkodzie zastosowaniu tego toku myślenia do takiej sytuacji, jaka jest przedmiotem postępowania przed sądem krajowym.

31 W powyższych okolicznościach Hessisches Landessozialgericht postanowił zawiesić postępowanie i zwrócić się do Trybunału z następującymi pytaniami prejudycjalnymi:

„1) Czy [porozumienie w sprawie siedziby] stanowi część prawa Unii, któremu przysługuje pierwszeństwo stosowania wobec prawa krajowego, czy jest ona umową prawa międzynarodowego?

2) Czy art. 15 porozumienia w sprawie siedziby w związku z art. 36 [protokołu w sprawie statutu ESBC i EBC] należy interpretować zawężająco w ten sposób, że możliwość stosowania w stosunku do pracowników EBC przepisów niemieckiego prawa socjalnego przewidujących prawo do otrzymywania świadczenia jest wyłączona jedynie wówczas, gdy korzystają oni na podstawie »warunków zatrudnienia« z porównywalnego świadczenia przyznanego przez EBC?

3) W przypadku odpowiedzi przeczącej na pytanie drugie:

a) Czy wspomniane przepisy należy interpretować w ten sposób, że nie dopuszczają one stosowania przepisu prawa krajowego, który przy przyznawaniu świadczeń rodzinnych opiera się tylko na zasadzie terytorialności?

b) Czy rozważania Trybunału w [pkt 31–33] [ww.] wyroku […] w sprawie […] Bosmann […] można odnieść do stosowania wspomnianych przepisów? Czy art. 15 porozumienia w sprawie siedziby w związku z art. 36 [protokołu w sprawie statutu ESBC i EBC] nie odmawia Republice Federalnej Niemiec uprawnienia do przyznawania zasiłków rodzinnych pracownikom EBC mającym miejsce zamieszkania na jej terytorium?".

W przedmiocie pytań prejudycjalnych

32 Poprzez powyższe pytania sąd odsyłający dąży w istocie do ustalenia, czy art. 15 porozumienia w sprawie siedziby w związku z art. 36 protokołu w sprawie statutu ESBC i EBC wyklucza możliwość, by Republika Federalna Niemiec przyznała świadczenie tego rodzaju, jak świadczenie będące przedmiotem sporu w postępowaniu głównym.

33 Na wstępie należy zbadać argumentację rządu niemieckiego, zgodnie z którą okoliczność, iż Unia nie jest stroną porozumienia w sprawie siedziby, miałaby powodować niedopuszczalność niniejszego odesłania prejudycjalnego.

34 Z argumentacją tą nie można się jednak zgodzić. Należy podnieść w tym względzie, że z akapitu piątego preambuły do porozumienia w sprawie siedziby wynika, iż porozumienie zostało zawarte w celu określenia przywilejów i immunitetów EBC w Republice Federalnej Niemiec zgodnie z protokołem w sprawie przywilejów i immunitetów. W takim kontekście, jak podnoszą Komisja i EBC, art. 15 porozumienia w sprawie siedziby ogranicza się do wdrożenia zasad ustanowionych w protokole w sprawie przywilejów i immunitetów, a w szczególności w art. 13, 15 i 23, a także w protokole w sprawie statutu ESBC i EBC, a konkretnie w art. 36.

35 Jeśli chodzi o pytania prejudycjalne, dotyczą one nie ewentualnego uprawnienia pracowników EBC do otrzymywania świadczeń socjalnych oferowanych przez państwa członkowskie, lecz raczej prawa tych państw do przyznawania takich świadczeń.

36 Zgodnie z art. 13 protokołu w sprawie przywilejów i immunitetów dochody, wynagrodzenia i dodatki wypłacane przez Wspólnoty ich urzędnikom i innym pracownikom są zwolnione z krajowych podatków i objęte podatkiem pobieranym przez Wspólnoty.

37 Artykuł 15 protokołu w sprawie przywilejów i immunitetów stanowi, że Rada, stanowiąc jednomyślnie na wniosek Komisji, określa system świadczeń socjalnych obejmujący urzędników i innych pracowników Wspólnot.

38 Zgodnie z art. 23 akapit pierwszy protokołu w sprawie przywilejów i immunitetów znajduje on zastosowanie do EBC, członków jego organów i do jego personelu, bez uszczerbku dla postanowień protokołu w sprawie statutu ESBC i EBC.

39 Artykuł 36.1 protokołu w sprawie statutu ESBC i EBC stanowi, że Rada Prezesów EBC na wniosek Zarządu ustanawia warunki zatrudnienia personelu EBC.

40 Na podstawie powyższych przepisów EBC przyjął warunki zatrudnienia EBC. Na ich mocy dochody, wynagrodzenia i dodatki wypłacane przez EBC jego personelowi objęte są podatkiem pobieranym na rzecz Wspólnot.

41 Warunki zatrudnienia EBC ustanawiają również szereg świadczeń socjalnych na rzecz personelu EBC, porównywalnych do świadczeń ustanawianych zwykle przez państwa członkowskie, które obejmują w szczególności ubezpieczenie zdrowotne, ubezpieczenie od ryzyka wypadku, niezdolności do pracy i na wypadek śmierci, ubezpieczenie na wypadek bezrobocia, system emerytalny, a także rozmaite dodatki rodzinne.

42 W szczególności z przedłożonych Trybunałowi akt wynika, że dodatki rodzinne określone w warunkach zatrudnienia EBC obejmują dodatek na gospodarstwo domowe, dodatek na dziecko pozostające na utrzymaniu, dodatek edukacyjny, dodatek przedszkolny oraz płatny urlop macierzyński w wymiarze 20 tygodni.

43 Jak wynika z pkt 12 niniejszego wyroku, warunki zatrudnienia EBC wskazują, iż powyższe dodatki nie są całkowicie niezależne od dodatków pochodzących z innych źródeł.

44 To właśnie w tym kontekście należy badać postawione przed sąd odsyłający pytania.

45 W tym względzie, choć wprawdzie art. 15 porozumienia w sprawie siedziby nie pozwala, by państwa członkowskie nakładały na pracowników EBC materialne i procesowe obowiązki w celu korzystania ze świadczeń przewidzianych w warunkach zatrudnienia EBC, to jednak przepisy tego artykułu w żaden sposób nie zobowiązują Republiki Federalnej Niemiec jako państwa siedziby do przyznania wspomnianym pracownikom zasiłku rodzicielskiego, będącego przedmiotem sporu przed sądem krajowym (zob. analogicznie ww. wyrok w sprawie Bosmann, pkt 27; a także wyrok z dnia 12 czerwca 2012 r. w sprawach połączonych C-611/10 i C-612/10 Hudziński i Wawrzyniak, pkt 45).

46 Podobnie przepisy przytoczonego artykułu nie pozbawiają Republiki Federalnej Niemiec, która nie uzależnia uprawnienia do takiego zasiłku od warunków zatrudnienia lub ubezpieczenia, prawa do przyznania go pracownikom EBC zamieszkującym na jej terytorium, skoro możliwość jego przyznania faktycznie wynika z jej przepisów prawnych, a właściwe przepisy prawa Unii jej nie wykluczają (zob. analogicznie ww. wyroki: w sprawie Bosmann, pkt 28, 31, 32; w sprawie Hudziński i Wawrzyniak, pkt 48, 49).

47 Jeśli chodzi o podnoszony przez EBC i Komisję argument, iż autonomia przysługująca EBC w odniesieniu do ustalania warunków zatrudnienia nie pozwala na to, by będący przedmiotem sporu przed sądem krajowym zasiłek był wypłacany członkom jego personelu, to nie wiadomo, w jaki sposób jego wypłata mogłaby zaszkodzić autonomicznemu ustalaniu przez EBC warunków zatrudnienia swojego personelu.

48 W związku z powyższym na przedstawione pytania należy odpowiedzieć, iż art. 15 porozumienia w sprawie siedziby w związku z art. 36 protokołu w sprawie statutu ESBC i EBC nie wyklucza możliwości przyznania przez Republikę Federalną Niemiec zasiłku takiego, jaki jest przedmiotem sporu w postępowaniu głównym.

W przedmiocie kosztów

49 Dla stron postępowania przed sądem odsyłającym niniejsze postępowanie ma charakter incydentalny, dotyczy bowiem kwestii podniesionej przed tym sądem, do niego zatem należy rozstrzygnięcie o kosztach. Koszty poniesione w związku z przedstawieniem uwag Trybunałowi, inne niż stron w postępowaniu głównym, nie podlegają zwrotowi.

Z powyższych względów Trybunał (wielka izba) orzeka, co następuje:

Artykuł 15 porozumienia z dnia 18 września 1998 r. zawartego pomiędzy rządem niemieckim a Europejskim Bankiem Centralnym w sprawie siedziby Europejskiego Banku Centralnego w związku z art. 36 Protokołu w sprawie statutu Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego w brzmieniu załączonym do traktatu WE nie wyklucza możliwości przyznania przez Republikę Federalną Niemiec zasiłku takiego, jaki jest przedmiotem sporu w postępowaniu głównym.

Podpisy